

ΝΑ ΣΤΗΣΟΥΜΕ ΑΝΑΧΩΜΑ ΣΤΟΥΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΣΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

Τα τελευταία χρόνια πραγματοποιείται μια συνολική αναδιάρθρωση του εκπαιδευτικού συστήματος με γνώμονα την εντατικοποίηση, την αποστείρωση και τον καριερισμό. Το κράτος επιλέγει να κινηθεί σε δύο άξονες. Αφενός, επιχειρεί την ολοένα και μεγαλύτερη αυστηροποίηση του πλαισίου λειτουργίας της εκπαιδευτικής διαδικασίας, την περιχαράκωσή της και την απόλυτη ταύτισή της με τις επιταγές του κεφαλαίου. Αφετέρου, καταστέλλει κάθε αγωνιστική προσπάθεια ανατροπής αυτών των σχεδιασμών, και επιδιώκει να αποστειρώσει τους πανεπιστημιακούς χώρους από πεδία πολιτικοποίησης, ζύμωσης, συγκρούσεων και αγώνα. Μέσα στα τελευταία χρόνια καταργείται και επίσημα το πανεπιστημιακό άσυλο, κανονικοποιώντας την παρουσία μπάτσων στις σχολές και γίνονται πειθαρχικές διώξεις ενάντια σε αγωνιζόμενα φοιτητά. Παράλληλα, θεσμοθετείται η Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής η οποία διογκώνει τους ταξικούς φραγμούς στην πρόσβαση στη τριτοβάθμια εκπαίδευση, ενώ τα πρυτανικά συμβούλια αποτελούνται κατά το ήμισυ από πρωτοκλασάτα επιχειρηματικά στελέχη τα οποία επιβλέπουν την ομαλή σύνδεση των πανεπιστημίων με το κεφάλαιο. Η πολύπλευρη καταστολή σε πορείες, οι εκκενώσεις καταλήψεων και στεκιών, οι εκατοντάδες διώξεις είναι η αναγκαία συνθήκη για να προχωρήσουν οι κρατικοί σχεδιασμοί.

Σαν επιστέγασμα όλων των προηγούμενων έρχεται η πρόταση νόμου για την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων και την παράκαμψη του άρθρου 16. Βασικός παραλογισμός γύρω από τα «μη-κερδοσκοπικά» ιδιωτικά ΑΕΙ, είναι ότι κανένας ιδιώτης δεν θα επενδύσει δεκάδες εκατομμύρια απλώς για να ιδρύσει ένα ΑΕΙ, χωρίς να αποσκοπεί στο να αντλήσει υπεραξία από αυτό. Άρα εξ αρχής είναι προφανές πως οι κρατικοί σχεδιασμοί επιδιώκουν την κερδοφορία των καπιταλιστών από την τριτοβάθμια εκπαίδευση και όχι την υποτιθέμενη αναβάθμιση της. Οι πηγές εσόδων είναι άλλωστε πολλές. Αρχικά, είναι βέβαιο ότι τα ιδιωτικά ΑΕΙ θα λάβουν κρατικές χρηματοδοτήσεις από τα κονδύλια για την εκπαίδευση, όπως άλλωστε γίνεται σε πολλές χώρες του δυτικού κόσμου, με τα ιδιωτικά ΑΕΙ πολλές φορές να λαμβάνουν χρηματοδοτήσεις πολλαπλάσιες των δημοσίων. Επίσης, θα έχουν δίδακτρα, συνεργασίες με πανεπιστήμια εξωτερικού και εταιρείες οι οποίες θα τους επιφέρουν σημαντικά έσοδα. Είναι πολύ πιθανό να εφαρμοστεί άλλωστε ένα μοντέλο στο οποίο τα ιδιωτικά ΑΕΙ θα παράγουν κατά παραγγελία τεχνογνωσία και τεχνολογία για το κεφάλαιο όπως έχει αρχίσει να συμβαίνει πολύ έντονα και στα δημόσια.

Ένα σύνηθες κρατικό αφήγημα είναι πως η ανάπτυξη και η παραγωγικότητα είναι προς όφελος όλης της κοινωνίας, όμως η πραγματικότητα διαφέρει τελείως. Η ανάπτυξη ευνοεί τους καπιταλιστές και βουλιάζει τους "από τα κάτω" σε ακόμα μεγαλύτερη εκμετάλλευση, επομένως η κερδοφορία και η αμεσότερη σύνδεση των πανεπιστημίων με την αγορά θα ωφελήσει αποκλειστικά όσους επενδύσουν σε αυτήν και θα σημάνει ακόμα μεγαλύτερο κόστος σπουδών και ταξικό αποκλεισμό. Ήδη με την ρύθμιση της ΕΒΕ και τις διαγραφές φοιτητών, δεκάδες χιλιάδες (υποψήφιος) φοιτητρίες πετιούνται έξω από την δημόσια τριτοβάθμια εκπαίδευση. Παράλληλα, η συζήτηση για καταβολή χρημάτων για σίτιση, στέγαση και δίδακτρα έχει αρχίσει να εντείνεται.

Απέναντι σε όλα αυτά η θέση μας και τα προτάγματα μας δεν μπορούν να είναι απλά «με την δημόσια και δωρεάν παιδεία» ή με την «υπεράσπιση του άρθρου 16 του Συντάγματος». Το κρατικό-δημόσιο πανεπιστήμιο, και συνολικότερα το εκπαιδευτικό σύστημα, αποτελεί ένα ακόμη μοχλό του συστήματος εξουσίας. Αναπαράγει και διαεισιάζει τις σχέσεις εξουσίας, την νοοτροπία και τις προσταγές της κυριαρχίας, ενώ εξυπηρετεί προφανώς τα οικονομικά συμφέροντα των μεγαλοαφεντικών. Η κρατική εκπαίδευση προφανώς και είναι ταξική, από τα χιλιάδες χρήματα που απαιτούνται για τα φροντιστήρια και τον εξοπλισμό των μαθητριών μέχρι και τις ανάγκες σίτισης και στέγασης των φοιτητριών. Τα προγράμματα σπουδών και η έρευνα των δημοσίων πανεπιστημίων καθορίζονται με γνώμονα το κέρδος εταιριών και τις ανάγκες του κρατικού μηχανισμού. Εταιρίες και κεφάλαιο διεισδύουν στον καθορισμό της γνώσης και την εκπλήρωση έργου-αμισθί και εθελοντικά πολλές φορές- προς όφελος τους. Σε αυτό το πλαίσιο αναπαράγονται η νοοτροπία και η κουλτούρα του ανταγωνισμού, του ατομικισμού και της ανθρωποφαγίας. Το ατομικό συμφέρον και κέρδος μπαίνουν μπροστά, σε αντιδιαστολή με τον απέναντι, δίχως καμία αίσθηση συλλογικοποίησης, φροντιστικότητας και αλληλεγγύης. Ακόμη, κράτη θωρακίζονται από τον «εσωτερικό και εξωτερικό εχθρό» με τις τεχνολογίες που αναπτύσσονται και δημιουργούνται εντός των κρατικών ΑΕΙ. Ενδεικτικά στο ΕΜΠ πραγματοποιούνται ερευνητικά προγράμματα σε συνεργασία με σώματα ασφαλείας και υπουργεία δικαιοσύνης ευρωπαϊκών κρατών με στόχο την αναβάθμιση της τεχνογνωσίας προστασίας των συνόρων και του δημοκρατικού πολιτεύματος από παραβατικές και ριζοσπαστικές συμπεριφορές (πχ. Horizon, STARLIGHT, TENACity, Jason- Poseidon, Ranger και άλλα).

Στην προσπάθεια του το κράτος να κάμψει τις αντιστάσεις μέσα στον πανεπιστημιακό χώρο και να εξυπηρετήσει ακόμα περισσότερο τα συμφέροντα του κεφαλαίου έχει προχωρήσει σε μία σειρά μεταρρυθμίσεων, όπως να επιβάλλει πειθαρχικά μέσα στις σχολές, να καταργήσει το πανεπιστημιακό άσυλο και να κανονικοποιήσει την παρουσία των μπάτσων εντός τους. Τα τελευταία χρόνια τα ένστολα καθάρματα έχουν εισβάλλει πολλαπλές φορές στις σχολές με επιχειρήσεις εκκένωσης καταλήψεων και στεκιών, με την μόνιμη εγκαταστασή τους στο ΑΠΘ για ένα χρονικό διάστημα (με αφορμή την εκκένωση του στεκιού στο βιολογικό) έως και την αποτυχημένη προσπάθεια εγκαθίδρυσης των ΟΠΠΙ. Εδώ και δύο μήνες, ως απάντηση στο νομοσχέδιο για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια πραγματοποιούνται καταλήψεις, πορείες, συγκρούσεις και παρεμβάσεις από φοιτητικούς συλλόγους, και αγωνιστές/ριες, μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας. Αξιοποιώντας τις διατάξεις των προηγούμενων νομοσχεδίων το κράτος επιστρατεύει τη καταστολή, εκκενώνοντας φοιτητικές καταλήψεις σε ΕΜΠ, ΑΠΘ και ΔΠΘ, απειλώντας με πειθαρχικές διώξεις και διαγραφές.

Ο πρύτανης του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου Ιωάννης Χατζηγεωργίου, σε αγαστή συνεργασία με το κράτος, από τις πρώτες κιόλας μέρες της θητείας του έχει φανερώσει τις προθέσεις του να υλοποιήσει με κάθε μέσο το όνειρο του, περί "εξευγενισμένου" πανεπιστημίου, με βάση τα ευρωπαϊκά πρότυπα. Παρά τις βαρύγδουπες ανακοινώσεις περί ενδεδειγμένης μελέτης του νέου νομοσχεδίου αναλαμβάνει τον ρόλο του μπροστάρη στα πρυτανικά συμβούλια υπέρ του, φτάνοντας στο σημείο να καλέσει τους μπάτσους για να εκκενώσουν την κατηλειμμένη πρυτανεία από την πρωτοβουλία ανάρχικων/αντιεξουσιαστών ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση. Η μεγάλη αστυνομική επιχείρηση εντός του campus του ΕΜΠ κατέληξε σε κηρυγτό, ξυλοδαμούς και 4 συλλήψεις. Ενώ, ένα μήνα αργότερα δε δίστασε να ξανακαλέσει τους μπάτσους έπειτα από τον αποκλεισμό της πρυτανείας από φοιτητικούς συλλόγους. Σε ίδιο μήκος κύματος επιστρατεύει και άλλα μέσα ξεκινώντας από τον "καθαρισμό" της Πολυτεχνειούπολης Ζωγράφου από γκράφιτι, το κατέβασμα αφισών και πολιτικού υλικού εντός των σχολών, το κλείσιμο του χορευτικού τομέα ΕΜΠ και την απαγόρευση των πάρτυ οικονομικής ενίσχυσης στο campus. Στο ίδιο πλαίσιο εξαπολύει συνεχώς απειλές για πειθαρχικά και διαγραφές για τα οποία μάλιστα έχουν ξεκινήσει οι διαδικασίες με προσωπική παρότρυνση του πρύτανη. Ταυτόχρονα συμβαίνει το πρωτοφανές, δηλαδή, το ΕΜΠ ως νομικό πρόσωπο να ασκεί αγωγές εις βάρος φοιτητών διεκδικώντας υπέρογκα ποσά και να παρευρίσκεται σε δικαστήρια συντρόφων/ισσών αιτούμενο την καταδίκη των παραπάνω συλληφθέντων και όχι μόνο.

Η συνεχιζόμενη αναδιάρθρωση της εκπαίδευσης και η υποβάθμιση των ζώων μας, πρέπει να βρει απέναντι της το φοιτητικό και ευρύτερο ανταγωνιστικό κίνημα. Εμπνευσμένοι από τους αγώνες του παρελθόντος όπως τους φοιτητικούς αγώνες της περιόδου του 2006-2007 ενάντια στο Νομοσχέδιο Γιαννάκου, την εξέγερση του Δεκέμβρη του '08, τους αγώνες ενάντια στην λιτότητα την περίοδο 2010-2012 είναι αναγκαίο να μπουν εμπόδια στην γενικότερη πολιτική ιδιωτικοποίησης, εξαθλίωσης και υποτίμησης των ζώων μας. Τους τελευταίους 2 μήνες έχει αναπτυχθεί ένας πολύμορφος και ελπιδοφόρος αγώνας, που δεν θα πρέπει να περιοριστεί στη ψήφιση ή μη του νομοσχεδίου, αλλά να επιχειρήσει να ανατρέψει στην πράξη τις κρατικές μεθοδεύσεις και να συνδεθεί με τους υπόλοιπους αγώνες. Αυτό είναι και το στοίχημα των ημερών, μέσα από τις κινητοποιήσεις και τις αντιστάσεις απέναντι στην νεοφιλελεύθερες αναδιρθρώσεις στην εκπαίδευση και στην υγεία. Ενάντια σε λογικές ανάθεσης και καθοδήγησης του αγώνα από πεφοτισμένους πολιτικούς, να οργανώσουμε τον αγώνα μας οριζόντια και ανιερραρχικά. Να βάλουμε επιτέλους ανάχωμα στη επέλαση και τα σχέδια του κράτους και κεφαλαίου.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΙ, ΑΚΗΔΕΜΟΝΕΥΤΟΙ, ΜΑΧΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ, ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΑ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΑ ΤΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ ΕΜΠ

